

28 listopada. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Iz 4,2-6) W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do księgi życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jako obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pana będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

(Iz 4,2-6)

W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do księgi życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jako obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pana będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

(Ps 122,1-2,4-5,6-7,8-9)

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:

„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy

w twoich bramach, Jeruzalem.

Tam wstępują pokolenia Pańskie,
aby zgodnie z prawem wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie,
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem:

Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach,
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na braci moich i przyjaciół
będę wołał: „Pokój z tobą.

Ze względu na dom Pana, Boga naszego,
modlę się o dobro dla ciebie.

Aklamacja (Ps 80,4)

Panie, Boże nasz, przyjdź, aby nas uwolnić, okaż swoje oblicze, a
będziemy zbawieni.

(Mt 8,5-11)

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: „Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi”. Rzekł mu Jezus: „Przyjdę i uzdrowię go”. Lecz setnik odpowiedział: „Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: "Idź", a idzie; drugiemu: "Chodź tu", a przychodzi; a słudze: "Zrób to", a robi”. Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: „Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim”.

Komentarz:

Dziś mało kto wie o tym, że dzisiejsza Ewangelia przez całe wieki dawała kaznodziejom okazję do podejmowania różnych problemów sprawiedliwości społecznej. Setnik, który przejął się biedą swojego sługi i zabiega o jego dobro, był stawiany za wzór prawdziwie ludzkiego stosunku do sług i podwładnych.

W Ewangelii setnik został przedstawiony przede wszystkim jako człowiek wielkiej wiary. Sam Pan Jezus powiedział o nim: „Zaprawdę, nie znalazłem tak wielkiej wiary w Izraelu”. Z wielkiej wiary płynęła też delikatność tego człowieka.

To nie tylko chodzi o to, że dobro sługi traktował jak swoje własne. Kiedy Pan Jezus wyraził chęć przyjścia do chorego sługi, setnik pomyślał sobie, że to może być dla Niego kłopot. Wejście do pogańskiego domu wiązało się dla Żydów z zaciągnięciem rytualnej nieczystości. Setnik nie chciał Pana Jezusa na to narażać. To właśnie z delikatności powiedział słowa tak głębokie, że Kościół powtarza je codziennie przed Komunią Świętą: „Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie”.

Wielką pociechą te słowa setnika były zawsze dla katolików, którzy bez własnej winy — nieraz przez całe lata — byli pozbawieni Mszy Świętej i sakramentów. Taka np. była sytuacja bardzo wielu katolików w dawnym Związku Radzieckim. W takiej sytuacji słowa setnika, że dla mocy zbawczej Pana Jezusa nie ma żadnych przeszkód, są słowami wielkiej nadziei i pociechy.

O. Jacek Salij